

16. Kahanov, YuO 2018, “‘Dity – maibutni budivnychi komunizmu’: ideolohichna kazuistyka shkilnoi osvity v Ukraini (1950-ti – 1991 rr.)” [‘Children are the future builders of communism’: ideological casuistry of school education in Ukraine (1950s – 1991)], *Naukovo-teoretychnyi almanakh ‘Hrani’*, vol. 21, no. 1, pp. 63–77. [in Ukrainian]
17. Relihiia u shkoli: Shcho vidomo pro noviy skandal, yakyy rozghoraetsia v Ukraini [Religion at school: What is known about the new scandal that is erupting in Ukraine] 2021, Depo.ua, viewed 7 January 2022, <<https://www.depo.ua/ukr/life/religiya-u-shkoli-shcho-vidomo-pro-noviy-skandal-yakyy-rozghoraetsya-v-ukraini-202102081282013>>. [in Ukrainian]
18. Reshetnikov, Yu 2012, ‘Vykladannia predmetiv dukhovno-moralnoho spriamuvannia u derzhavnii shkoli: ukrainskyi ta zakor-donnyi dosvid’ [Teaching spiritual and moral subjects in public school: Ukrainian and foreign experience], *Naukovyi visnyk ‘Demokratychnie vriaduvannia’*, no. 9, pp. 25–30. [in Ukrainian]
19. Shlikhta, NV 2010, *Istoriia radianskoho suspilstva: navchalnyi posibnyk* [History of Soviet society: a textbook], VD ‘Kyievo-Mohylianska akademiia, Kyiv. [in Ukrainian]

Shevchuk A. V. Religious education in general schools in australia and Ukraine: a comparative analysis of historical development and the present situation

In the article the problem of development of religious education is considered and different kinds of religious education are characterized, where the focus is on religious education in state schools of Ukraine and Australia. The study resulted in the estimation of current situation and the relevance of borrowing the foreign experience and necessity of redefining it is indicated, in particular the Australian religious education with the aim of usage it in the process of reforming the Ukrainian education under the conditions of democratization of society, analysis of scientific studies of national and foreign scientists according to the topic of investigation is made, it is stated, that level of religious education in Australia is one of the best models for borrowing the experience from for other countries, common features and distinctions of process of development of religious education and historical factors which influenced the peculiarities the relationships between the state and religious organizations in the context of religious learning were discovered and formed the specificities of understanding the core of division between church and state in educational sphere; political, social and cultural factors, which influenced the interaction between church and state in the context of education are defined; changes, which happened in relationships and cooperation between church and state are characterized, it is stated, that the level of religious education in Australia has support from the state and is stimulated at the level of every Australian state, comparative analysis is made on the history of development of religious education of Ukraine and Commonwealth of Australia, in the context of which the influence of religious schools and becoming of educational systems of both countries are highlighted, in the process of social development of both countries the interest the citizens in axiological upbringing of students of state schools is discovered, the changes in attitude towards religious education are noted, normative basis of system of Australian education is analyzed, which permits the religious organizations to grant the religious education in state schools; current situation of Ukrainian education, which is connected with the launch of the subjects of religious and spiritual direction is described; social reaction is characterized and conclusions of scientists regarding the process of development of religious education in Ukraine are characterized; the absence of unanimity concerning the understanding of the problem of religious education in Ukraine is noted; reasons which formulate the according attitude of society towards religious education in state schools of Ukraine are defined.

Key words: religious education, school education, Ukraine, Australia, comparative analysis, historical development.

УДК 378.018.43:004

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.87.24>

Шемизон Н. Ю.

**ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ СТУДЕНТІВ
ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ**

У статті розглянуто чинники, що впливають на успішність здобувачів освіти у дистанційному навчанні. Зазначено, що стрімкий перехід до онлайн навчання виявив певні проблеми у його реалізації, які пов’язані зі здобувачами освіти та труднощами з якими вони стикаються, та які не залежать від якості техніки чи швидкості Інтернету. Аналізуються такі фактори – самоефективність, самоконтроль студентів та їх вплив на результативність у дистанційному навчанні, та якою мірою фактор пов’язаний з академічною підтримкою викладацького складу (наявність систематичних консультацій, постійний супровід дистанційного навчання) впливає на результативність онлайн навчання. Було досліджено вплив самоефективності особистості на результати онлайн освіти. Перевірено дані, що пов’язані з результатами по шкалі самоефективності та успіхами у навчанні. Встановлено вплив віку та досвіду онлайн навчання на показники самоефективності. Результати показали що у порівнянні зі студентами 2 та 3 курсів, лише 15,4% першокурсників мають високий рівень самоефективності. З’ясовано, що високі показники самоефективності збігаються з високими показниками самоконтролю під час дистанційного навчання, яке вимагає контролю навчальних дій з боку студента та здатності до самообмежень. Визначено, що значний відсоток студентів першого курсу потребують більш ґрунтовного академічного супроводу дистанційного навчання оскільки мають певні труднощі з опрацюванням навчальної інформації у дистанційному режимі, не мають сформованих вмій самостійно працювати, пов’язувати теоретичний матеріал з практичними діями.

Результати свідчать саме вікова група студентів перших курсів потребує додаткової підтримки у дистанційному навчанні, оскільки, дана категорія здобувачів освіти після дистанційного навчання у загальноосвітньому закладі має зразок допомоги з боку дорослих – батьків, вчителів, тому не може швидко адаптуватися до дистанційного навчання у закладі вищої освіти.

Ключові слова: дистанційне навчання; результативність студентів у дистанційному навчанні; самоефективність студентів; самоконтроль студентів; академічний супровід дистанційного навчання.

За даними ЮНЕСКО майже 1,5 млрд здобувачів освіти вимушені були залишатися вдома [1], внаслідок закриття освітніх закладів через пандемію COVID-19. Як відомо, таке раптове закриття навчальних установ сприяло стрімкому переходу на альтернативні формати навчання. Стрімкий перехід до онлайн навчання виявив певні складнощі у своїй реалізації, які залежать від низки факторів. По-перше, перехід до дистанційного навчання відбувся блискавично без відповідної підготовки викладацького складу та самих здобувачів освіти. Хоча і до пандемії, заклади вищої освіти, маючи певну автономію, мали можливість втілювати різні форми викладання та освітні інновації, у тому числі й дистанційне навчання, але воно, переважно виступало у якості доповнення очної освіти. Відповідно, різні заклади вищої освіти по-різному були готові до переходу до такої форми навчання. По-друге, цифрова форма навчання передбачає високий рівень сформованості у здобувачів освіти навичок навчальної мотивації.

За період з квітня 2020 р. (початку карантинних заходів в Україні та переходу на дистанційну форму навчання), та по сьогоднішній час 2022 р. очікування та результати від дистанційної форми навчання у закладах вищої освіти змінилися. Згідно з даними Держаної служби якості освіти України [2], щодо тенденцій організації дистанційного навчання у закладах фахової та вищої освіти у 2020/2021 навчальному році: більшість респондентів (65%) позитивно оцінили як координацію (організацію) процесу навчання та якість надання освітніх послуг закладами, так і результати навчання здобувачів, у порівнянні з попереднім періодом 2019/2020 н.р. Дві третини респондентів (понад 70%) вважають рівень організації освітнього процесу в II семестрі 2020/2021 навчального року значно кращим ніж у 2019/2020 н.р [2]. Однак, попри результати опитування, які свідчать що учасники освітнього процесу в цілому позитивно оцінюють якість надання освітніх послуг закладами вищої освіти у порівнянні з попереднім періодом дистанційного навчання. Актуальним залишається питання дослідження факторів, що впливають на ефективності дистанційної освіти.

Ряд досліджень Р.Бредлі, Б. Браун, Г. Келлі [3], О.Козьменко [4] свідчить що, студенти у закладах вищої освіти не тільки в Україні, але й в інших країнах продовжують відчувати труднощі під час онлайн навчання, які не пов'язані з якістю техніки чи швидкістю Інтернету.

Більшість чинників, що впливають на якість дистанційного навчання можна розділити на:

- а) фактори, пов'язані з професійно-особистісними якостями викладача (бажання впроваджувати онлайн навчання, наявність необхідних компетенцій щодо впровадження даної форми навчання);
- б) фактори, пов'язані з організацією дистанційної освіти у закладі вищої освіти (доступ до необхідних матеріалів, якість технічного обладнання, швидкість мережі Інтернет);
- в) фактори, пов'язані зі здобувачем освіти.

Отже, питання дослідження чинників, що впливають на результативність дистанційного навчання у закладах вищої освіти залишається актуальним та потребує детального дослідження.

Поняття «результативність» у навчанні розглядається через призму успішності студентів. Результативним вважається навчання коли студент успішно опанував та завершив курс навчання, не має заборгованих. Так, О. Козьменко зазначає, що визначення успіху студентів є важливим першим кроком для розроблення необхідної стратегії закладом вищої освіти [4]. Визначивши чинники що впливають на успішність дистанційного навчання ЗВО може реалізувати стратегію практичної допомоги студентам з метою покращення його ефективності.

Як зазначалося вище успішність дистанційного навчання студентів залежить від певних факторів. Питанням взаємовпливу внутрішньої направленості особистості та результативності дистанційного навчання присвячені дослідження М. Бьорнерт-Рінглеб, Г. Казале, К. Хілленбрад [5], де зазначено що обмежені навички саморегуляції, мотивації та батьківської підтримки представляються потенційними ризиками для успішного впровадження цифрового навчання. Важливі пояснення щодо факторів які впливають на ефективність дистанційної освіти знаходимо у роботі С. Хромалік, Т. Кошалка [6], відповідно до результатів дослідження ефективність учасників дистанційної освіти пояснюється рівнем мотивації, здатністю до самоконтролю.

Наступним фактором, що розглядається як такий, що істотно впливає на навчальну поведінку виступає самоефективність. Низка досліджень підкреслює, що самоефективність може підвищити академічний та соціально-емоційний розвиток здобувачів освіти, О. Музика [7], Т. Гальцева [8]. Схожі результати, щодо взаємозалежності між самоефективністю та успіхами у цифровому навчанні виявлено у дослідженнях З. Ржевської-Штефан [9], М. Кебрічі, А. Ліпшуец, Л. Сантьягу [10]. Термін самоефективність запроваджений американським дослідником А.Бандурою [11], який доводив що високий рівень самоефективності впливає на впевненість особистості в тому, що вона здатна поводитися певним чином, для отримання конкретних результатів та досягнення певних цілей. У дослідженні підкреслюється, що високий рівень самоефективності впливає на когнітивні та мотиваційні процеси та може відігравати центральну роль у прогнозуванні поведінки.

В українських дослідженнях, що вивчають чинники пов'язані зі здобувачами та їх впливом на онлайн навчання, виявлено кореляцію між рівнем мотивації студентів та результативністю дистанційної освіти З. Ржевська-Штефан [9]. Оскільки, дистанційне навчання передбачає збільшення самостійного навчання, що передбачає достатній рівень зовнішньої та внутрішньої мотивації були досліджені характеристики пов'язані з зовнішньою та внутрішньою мотивацією. Здатність до самостійного навчання розглядаються як підґрунтя мотивації, а мотивація навчальної діяльності студентів дистанційної форми навчання як обов'язкової передумови їх активної навчально-пізнавальної діяльності. Діагностовано низьку сформованість навичок самостійної пізнавальної діяльності у студентів перших курсів. Схожі результати були отримані у дослідженні М. Лісовенко, І. Белової, В. Вікторова [12], які вказують на існування суб'єктивних перешкод у здобутті знань під час дистанційного навчання, яке передбачає значну самомотивацію студента щодо власного навчання, а також високий рівень самоорганізації.

Досліджується здатність до самоконтролю, як необхідної умови ефективності онлайн навчання. Відзначається, під час дистанційного навчання існує декілька загроз, які суттєво впливають на якість освітнього процесу з боку недостатньо мотивованих студентів – постійне відвертання уваги на соціальні мережі, YouTube, новинні вебсайти, що свідчить про відсутність самоконтролю та навичок до самостійного навчання. Таким чином мотивація та самоконтроль виступають взаємопов'язаними явищами які впливають на ефективність онлайн навчання. Роль самоконтролю є особливо ваговою за умови дистанційного навчання, яке передбачає значний обсяг дистанційної обробки інформації отримання, в умовах коли зовнішній контроль з боку викладача є мінімальним, тому студенти необхідні певні внутрішні зусилля для зосередження уваги на навчальному, а не розважальному контенті.

С. Юе, І. Бйорк, Р. Бйорк [13] вивчали, як безпосереднє спілкування з викладачем впливає на якість дистанційного навчання студентів. Відзначено, що у продуктивному дистанційному навчанні викладач задає напрямок і всю освітню програму будує на посиленні мотивації студентів. Така активна позиція викладача, на думку дослідників сприяє розвитку когнітивних вмінь студентів (здатність застосовувати засоби та технології при виконанні певних завдань), метакогнітивних вмінь (здатність до виконавчих процесів – планування, керування й оцінювання навчального завдання) і соціоафективні вміння (ефективна взаємодія з іншими).

Маємо припущення, що вказані фактори можуть впливати на якість дистанційної освіти, оскільки обмежені навички саморегуляції, низький рівень самоконтролю, відсутність академічної підтримки зі сторони викладацького складу несуть ризики для успішної реалізації дистанційного навчання. Враховуючи вищезазначене питання присвячені детермінантам цифрової освіти на рівні здобувачів освіти, а саме, самоефективності, самоконтролю під час дистанційного навчання, впливу на ці фактори академічної підтримки потребують подальшого вивчення та обговорення.

Мета статті – визначити вплив таких факторів, як самоефективність та самоконтроль студентів на результативність у дистанційному навчанні, та якою мірою фактор пов'язаний з академічною підтримкою викладацького складу (наявність систематичних консультацій, постійний супровід дистанційного навчання) впливає на результативність онлайн навчання.

Дослідження самоефективності особистості у дистанційному навчанні здійснювалося за допомогою шкали визначення самоефективності Р. Шварцера та М. Єрусалема що складається з десяти пунктів, адаптованою українською мовою І.І. Галецькою [14]. Вибірку дослідження склали 150 студентів Української інженерно-педагогічної академії, що навчаються на першому, другому, третьому та четвертому курсах. Збір даних відбувався через Googl форми. У даній шкалі було модифіковано питання відповідно до мети дослідження, що не вплинуло на надійність за внутрішньою узгодженістю. В цій шкалі студентів просили оцінити сторони їх самоефективності у дистанційному навчанні, наприклад: «Я відчуваю впевненість, що зможу опанувати всі завдання», «Я готовий впоратися з труднощами у дистанційному завданні, оскільки покладаюся на власні здібності» за чотирьох бальною шкалою.

Самоконтроль вимірювався за допомогою самостійно розробленого опитувальника з 3-х питань. Опитування було взято та модифіковано з попереднього дослідження автора статті [15]. В опитуванні здобувачам освіти пропонувалося оцінити здатність здійснювати контроль за власною навчальною діяльністю в онлайн мережі за трибальною шкалою, наприклад: «Як часто ви відволікаєтеся під час виконання завдань онлайн?».

Академічна підтримка викладацького складу закладу вищої освіти вимірювалося за допомогою розробленого автором опитувальника, що стосувався трьох аспектів супроводу дистанційного навчання: можливість постійного зворотного зв'язку з викладачем, наявність детальних пояснень та інструкцій для виконання дистанційних завдань, технічна підтримка закладу освіти дистанційного навчання. Студентів просили оцінити вказані аспекти за двобальною шкалою, наприклад: «Чи маєте ви можливість отримати швидке роз'яснення щодо виконання завдання від викладача у разі необхідності – за допомогою чату, електронного листування?»

Перевірено дані, що пов'язані з результатами по шкалах самоефективності та успіхами у навчанні. Результати показали, що студенти які мають високі результати по шкалі самоефективності не мають проблем зчасним виконанням завдань, успішним завершенням навчальних курсів (вчасною здачею іспитів та заліків). Також, було перевірено вплив таких факторів як залежність самоефективності в онлайн навчанні від віку студентів. Встановлено вплив віку та досвіду онлайн навчання на результати опитування за шкалою

самоєфективності. В опитуванні брали участь 50 студентів першого курсу та 100 студентів другого та третього курсів. Результати показали що у порівнянні зі студентами 2 та 3 курсів, лише 15,4 % першокурсників мають високий рівень самоєфективності, середній рівень мають – 50 %, та 34,6% мають низький рівень самоєфективності. Що в цілому збігається з результатами успішності студентів, а саме, вдале закінчення семестрових курсів, відсутність заборгованостей. Отримані результати серед першокурсників, на нашу думку, пов'язані з відсутністю досвіду онлайн освіти. Згідно з аргументами, що були висунуті А. Бандурою [11] найважливішою основою розвитку самоєфективності є досвід. До пандемії COVID-19 дистанційна освіта у закладах вищої освіти або доповнювала очну освіту або взагалі не використовувалася, особливо це стосується загальноосвітніх закладів, відповідно теперішні першокурсники не мали змоги отримати відповідного досвіду онлайн освіти. Хоча сучасні першокурсники, безумовно, мають досвід дистанційного навчання у школі в умовах пандемії, але існують суттєві відмінності між такими видами навчання у загальноосвітньому закладі та закладі вищої освіти. У школі учні під час дистанційного формату навчання відчують більше підтримки з боку вчителів, і, що головне, батьків. Фактор підтримки з боку батьків особливо важливий з огляду на недостатній рівень самоконтролю в підлітковому віці.

Важливість підтримки з боку дорослих під час дистанційного навчання у школі підтверджується й іншими дослідженнями, коли виникає невідповідність між можливостями учня та вимогами цифрового навчання, батьки можуть виступати у якості зовнішніх регуляторів (наприклад, пропонувати допомогу, контролюючи процес навчання, нагадуючи про завдання [5]. У закладі вищої освіти освітня діяльність набуває професійної направленості, певної спеціалізації, де підтримка батьків вже не може бути такою явною, з точки зору відсутності у батьків необхідних навичок, тому у першокурсників і нижчий рівень самоєфективності у порівнянні зі старшокурсниками. Оскільки для першокурсників дистанційне навчання відрізнялося за такими параметрами як рівень самостійності, складності ці змінні вплинули на відчуття впевненості та здатності щось робити з успіхом, що є основою самоєфективності. Звідси й такий низький відсоток студентів із високим рівнем самоєфективності. Серед студентів старших курсів показники самоєфективності показують зовсім іншу динаміку, так, високий рівень самоєфективності зафіксовано серед 36,4% опитаних, середній рівень серед 48,9% опитаних, та 14,7% мають низький рівень. Такі результати свідчать про кращу адаптацію до дистанційної освіти, наявний досвід онлайн навчання. На рис. 1 представлено рівні самоєфективності студентів першого та старших курсів.

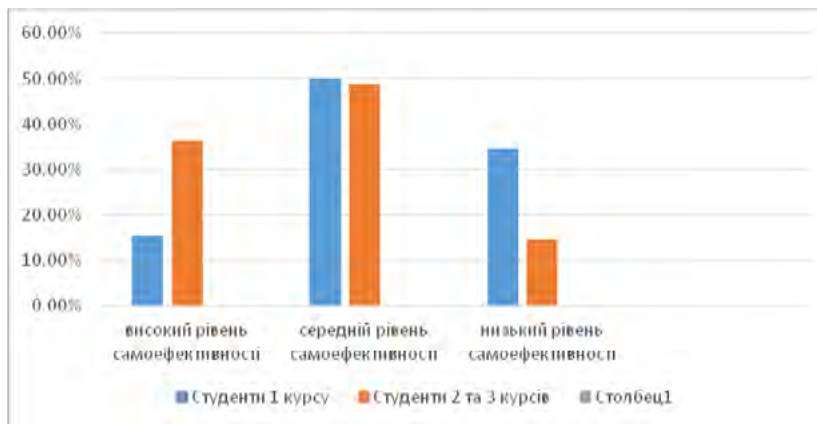

Рис. 1. Порівняння рівнів самоєфективності у дистанційному навчанні студентів першого курсу та студентів другого та третього курсів

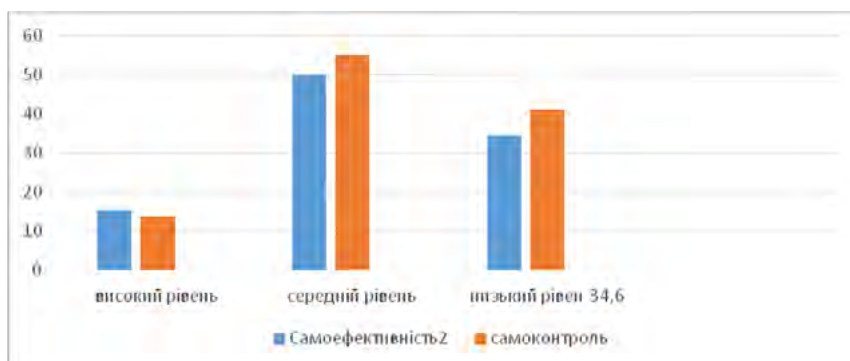

Рис. 2. Рівень самоєфективності та самоконтролю студентів 1 курсу

Дані отримані під час виявлення рівня самоефективності та його впливу на ефективність дистанційної освіти також свідчать, що дистанційна освіта значно змінює вектор, на власний самоконтроль. Відповідно, другим питанням дослідження є виявлення здатності студентів до самоконтролю під час дистанційного навчання. Існує взаємозалежність між високими показниками самоефективності та високими показниками самоконтролю у дистанційному навчанні (рис. 2). Такі показники збігаються з результатами інших досліджень [9; 12], щодо ролі саморегуляції в онлайн освіті, які свідчать що високий рівень самоконтролю призводить до покращення результатів навчання. Студенти з високим навичками самоконтролю у дистанційному навчанні є більш результативними в дистанційних умовах освіти, що пов'язано зі здатністю до самообмежень під час вирішення поставлених завдань. Вказані характеристики близькі за своєю сутнісною ознакою до визначень самоефективності.

Вимоги онлайн навчання передбачають здатність прогнозувати свої навчальні дії, контролювати засвоєння навчальної інформації, певним чином обмежувати себе, тобто мати достатні внутрішні регулятори. Аналіз відповідей здобувачів освіти на питання: «Як часто ви відвертаєтеся під час виконання завдань онлайн», «Чи відчуваєте ви труднощі, з тим щоб зосереджуватися на виконанні завдання та не відвертатися на розважальний контент» показав наступні результати: 67% студентів першого курсу мають проблеми з самоконтролем своєї діяльності в онлайн мережі та постійно відвертають увагу на соціальні мережі, прослуховування музики та інше, що вплинуло на результати навчання і мало наслідки під час складання заліків та іспитів. Такі результати підтверджуються іншими дослідженнями, які свідчать що в умовах дистанційної освіти у порівнянні з традиційною аудиторною освітою менша кількість студентів вивчає курси до кінця, оскільки саме даний вид освіти передбачає достатню мотивацію, самоконтроль та вміння працювати самостійно з навчальною інформацією [12]. Саме вікова група студентів перших курсів потребує зовнішнього контролю який обмежуватиме їх доступ під час занять до розважального контенту (соціальні мережі, YouTube).

Ще одним напрямком, який суттєво впливає на ефективність дистанційного навчання студентів є рівень академічної підтримки з боку викладачів. Перша група питань була спрямована на виявлення проблем, що пов'язані з самостійним опрацюванням навчального матеріалу, який подається дистанційно. Визначено, що значний відсоток студентів на всіх курсах має певні труднощі з опрацюванням навчальної інформації у дистанційному режимі, а саме, відсутність умінь пов'язувати теоретичний матеріал з практичними діями, що ілюструють відповіді на питання.

Респондентам було запропоновано проранжувати труднощі з якими вони стикаються під час дистанційного навчання (не розуміють як виконувати завдання; відсутність детальних пояснень щодо виконання завдань; відсутність постійного зворотного зв'язку з викладачем (чати, онлайн консультації, електронне листування)). Були отримані наступні результати: перше місце серед студентів перших курсів посідає – не розуміння алгоритмів виконання завдань – 43 % відсотка опитаних. Серед опитаних студентів старших курсів таких, що відчувають труднощі у розумінні завдань та їх виконання трохи менше – 35,4% відсотка.

Другу позицію серед студентів першого та старших курсів посідають відповіді про відсутність постійного зворотного зв'язку з викладачем – 34,2% і 30% відповідно. Третю позицію, за кількістю виборів посідає – відсутність технічної підтримки – 12,8% серед студентів першого курсу, та 9,6% серед студентів старших курсів. Не відчувають труднощів з самостійним опрацюванням навчального матеріалу, який подається дистанційно лише – 10% студентів першого курсу та 25% студентів старших курсів.

Таким чином, академічна підтримка дистанційного навчання (педагогічний супровід викладачами закладу вищої освіти, технічна підтримка з боку комп'ютерних відділів) є важливим параметром не тільки втілення дистанційної освіти, але й ефективності, що також підтверджують останні дослідження.

Висновки. Результати дослідження дозволили виявити фактори на рівні студентів, що впливають на ефективність дистанційної освіти. Аналіз опитування студентів дозволив виявити очікувані особливості на різних рівнях. Так, виявлено що самоефективність у дистанційному навчанні серед студентів залежить від віку та здатності до самоконтролю під час онлайн навчання. У порівнянні з першокурсниками студенти старших курсів показали вищий відсоток самоефективності та здатності до самоконтролю в онлайн навчанні. Такі результати пояснюються відсутністю досвіду дистанційного навчання у студентів молодших курсів та наявністю потреби у допомозі та супроводі навчання. Результати свідчать про необхідність додаткової підтримки студентів перших курсів в процесі дистанційної освіти водночас формат дистанційної освіти можна розглядати як підхід до розвитку самоконтролю та саморегуляції.

У даному дослідженні розглядалися результати, що були отримані в результаті опитування студентів. Майбутні наукові розвідки можуть оцінювати фактори що впливають на ефективність дистанційної освіти з боку викладацького складу, що дозволить отримати повне уявлення про сукупність чинників які мають вплив на якість та ефективність онлайн навчання.

Використана література:

1. The COVID-19 outbreak is also a major education crisis / UNESCO. 2020. URL: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/globalcoalition>.
2. Державна служба якості освіти України. Аналітична довідка щодо тенденцій організації дистанційного навчання у закладах фахової передвищої та вищої освіти в умовах карантину у 2020/2021 навчальному році. URL: <https://sqe.gov.ua/wp-content/uploads/2021/05/>.
3. Rachel L. Bradley, L. Browne Blaine, and Heather M. Kelley, Examining the Influence of Self-Efficacy and Self-Regulation in Online Learning, *College Student Journal*. 2017. Vol. 51, (4). P. 518–530. URL: <https://www.researchgate.net/profile/Rachel-Bradley-/publication/325743793>.
4. Козьменко О.І. Аналіз впливу різноманітних чинників на успіх студентів в університеті. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи*. 2018. Випуск 63 (59). С. 82-85.
5. Moritz Börner-Ringleb, Gino Casale, Gino Casale, “What predicts teachers’ use of digital learning in Germany? Examining the obstacles and conditions of digital learning in special education”. *European Journal of Special Needs Education*. 2021. Vol. 36:1, P. 80-97. URL: <https://doi.org/10.1080/08856257.2021.1872847>. (дата звернення: 4.09. 2021).
6. Hromalik C. D., and Koszalka T. A., Self-regulation of the use of digital resources in an online language learning course improves learning outcomes. *Distance Education*. 2018. Vol. 39, (4), P. 528–547. doi.org/10.1080/01587919.2018.1520044. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01587919.2018..>
7. Музика О. Самоефективність як чинник професіоналізації студентів. *Освітологічний дискурс*. 2018. № 3-4. С. 83-93, URL: <https://www.researchgate.net/publication/332567105>.
8. Гальцева Т.О. Види самоефективності особистості: їх характеристика та дослідження. *Науковий вісник Херсонського держ. ун-ту : серія Психологічні науки*, 2015. Вип. 4. С. 110-114.
9. Ржевська-Штефан З. Особливості мотивації студентів-першокурсників в умовах дистанційного карантинного навчання. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки*. 2021. Випуск 14 (59). С. 80-88.
10. Mansureh Kebritchi, Angie Lipschuetz, and Lilia Santiago. Issues and Challenges for Teaching Successful Online Courses in Higher Education : A Literature Review. *Journal of Educational Technology Systems*. 2017. Vol. 46 (1). P. 4–29. URL: https://www.researchgate.net/profile/Lilia_Santiago/publication/319013030.
11. Bandura A. Self-efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. *Psychological Review*. № 84 (2). P. 191–215.
12. Лисовенко Н.Н., Белова И.С., Викторов В.В. Информационно-программная поддержка адаптивного онлайн-обучения : монография. Днепропетровск : Герда, 2014. 140 с.
13. Yue C. L., Bjork E. L., & Bjork R. A. Reducing verbal redundancy in multimedia learning: An undesired desirable difficulty. *Journal of Educational Psychology*. 2013. № 105, p. 266–277. doi.org/10.1037/a0031971. URL: <https://psycnet.apa.org/doiLandiing?doi=10.1037%2Fa0031971>.
14. Галецька І.І. Самоефективність у структурі соціально психологічної адаптації. *Вісн. Львів. ун-ту., Сер. філос. науки*. 2003. Вип. 5. С. 433-442.
15. Shemyhon N. The essence and structure of students’ readiness to engage in distance learning, *Journal Plus Education*. 2021. Vol. XXVIII, No. 1, P. 162-169. URL: <https://www.uav.ro/jour/index.php/jpe/article/view/1565>.

References:

1. The COVID-19 outbreak is also a major education crisis / UNESCO. 2020. URL: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/globalcoalition>.
2. Derzhavna sluzhba yakosti osvity Ukrainy. Analitychna dovidka shchodo tendentsii orhanizatsii dystantsiinoho navchannia u zakladakh fakhovoi peredyvshchoi ta vyshchoi osvity v umovakh karantynu u 2020/2021 navchalnomu rotsi [Analytical information on trends in the organization of distance learning in institutions of professional higher and higher education in quarantine in the 2020/2021 academic year]. URL: <https://sqe.gov.ua/wp-content/uploads/2021/05/> [in Ukrainian].
3. Rachel L. Bradley, L. Browne Blaine, and Heather M. Kelley. (2017). Examining the Influence of Self-Efficacy and Self-Regulation in Online Learning. *College Student Journal*. Vol.51 (4), p. 518–530. URL: <https://www.researchgate.net/profile/Rachel-Bradley->.
4. Kozmenko O. (2018)/ Analiz vplyvu riznomanitnykh chynnykiv na uspikh studentiv v universyteti [Analysis of the impact of various factors on the success of students at the university] *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriiia 5. «Pedagogichni nauky: realii ta perspektyvy»*. Vyp. 63 (59), S. 82-85 [in Ukrainian].
5. Moritz Börner-Ringleb, Gino Casale, Gino Casale (2021). “What predicts teachers’ use of digital learning in Germany? Examining the obstacles and conditions of digital learning in special education. *European Journal of Special Needs Education*. Vol. 36:1, p. 80-97. 2021. URL: <https://doi.org/10.1080/08856257.2021.1872847>. Accessed: September 4, 2021.
6. Hromalik C. D., and Koszalka T. A (2018)/ Self-regulation of the use of digital resources in an online language learning course improves learning outcomes *Distance Education*. Vol. 39 (4). P. 528–547. 2018. URL: doi.org/10.1080/01587919.2018.1520044. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01587919.2018>.
7. Muzyka O.(2018). Samoefektyvnist yak chynnyk profesionalizatsii studentiv. [Self-efficacy as a factor in student professionalization]. *Osvitolohichnyi diskurs*. № 3-2, S. 83-94. URL: <https://www.researchgate.net/publication>. [in Ukrainian].
8. Haltseva T. (2015). Vidy самоеfektyvnosti osobystosti: yikh kharakterystyka ta doslidzhennia. [Types of self-efficacy of the individual: their characteristics and research]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzh. un-tu : seriiia Psykhologichni nauk*. Vyp. 4, S. 110-114. [in Ukrainian].
9. Rzhavska-Shtefan Z. (2021). Osoblyvosti motyvatsii studentiv-pershokursnykiv v umovakh dystantsiinoho karantynnoho navchannia. [Peculiarities of motivation of first-year students in the conditions of distance quarantine training]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriiia 12. Psykhologichni nauky*. Vyp. 14 (59), S. 80-88. [in Ukrainian].
10. Mansureh Kebritchi, Angie Lipschuetz, and Lilia Santiago (2017). Issues and Challenges for Teaching Successful Online Courses in Higher Education: A Literature Review. *Journal of Educational Technology Systems*. Vol. 46 (1), p. 4–29. 2017. URL: https://www.researchgate.net/profile/Lilia_Santiago/publication/319013030.
11. Bandura A. (1977). Self-efficacy: Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. *Psychological Review*. № 84 (2), P. 191–215.
12. Lisovenko N., Belova I., Viktorov V. (2014). Informatsionno-programmnaia podderzhka adaptivnogo onlaynovogo obucheniia [Information and software support for adaptive online learning]: monografiia. Dnepropetrovsk: Gerda. 140 s. [in Ukrainian]

13. Yue C. L., Bjork E. L., & Bjork R. A, Reducing verbal redundancy in multimedia learning: An undesired desirable difficulty? *Journal of Educational Psychology*. 2013. № 105. P. 266–277. doi.org/10.1037/a0031971. URL: <https://psycnet.apa.org/doiLand ing?doi=10.1037%2Fa0031971>.
14. Haletska I. (2003). Samoefektyvnist u strukturi sotsialno psykhologichnoi adaptatsii. [Self-efficacy in the structure of social and psychological adaptation]. *Visn. Lviv. un tu., Ser. filos. Nauky. Vyp. 5*. P. 433-442. [in Ukrainian]
15. N. Shemyhon, The essence and structure of students' readiness to engage in distance learning, *Journal Plus Education*, Vol XXVIII, No. 1, P. 162-169, 2021. URL: <https://www.uav.ro/jour/index.php/jpe/article/view/1565>.

Shemyhon N. Y. Factors affecting student performance during distance learning

The paper presents the factors influencing the progress of students in distance learning. The paper analyzes the following factors – self-efficacy, self-control of students and their impact on effectiveness in distance learning, and the extent to which the factor related to academic support of teaching staff (existence of systematic consultations, continuous support of distance learning) affects the effectiveness of online learning. The influence of individual self-efficacy on the results of online education has been reviewed. The data related to the results on the self-efficacy scale and learning outcomes have been verified. The influence of age and online learning experience on the results of the survey on the self-efficacy scale has been determined. The results have shown that compared to 2nd and 3rd year students, only 15.4% of first-year students have a high level of self-efficacy. It has been found that high self-efficacy is consistent with high self-control during distance learning, which requires control of learning activities on the student's part and the ability to self-restraint. It has been determined that a significant percentage of first-year students need more fundamental academic support of distance learning because they have some difficulties with processing educational information in distance mode, do not have formed skills to work independently, link theoretical material with practical actions.

The results have shown that the age group of first-year students needs additional support in distance learning, because this category of students after distance learning in a secondary school has a model of help from adults – parents, teachers, so cannot quickly adapt to distance learning in a higher education institution.

Key words: distance learning; effectiveness of students in distance learning; self-efficacy of students; self-control; academic support of distance learning.